

Arrest

nr. 176 118 van 11 oktober 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 24 mei 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 april 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 augustus 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 september 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. FAES en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een Iraaks staatsburger van Koerdische origine. U bent geboren in de stad Suleymaniyah van de gelijknamige provincie in het Koerdisch autonoom gebied in het noorden van Irak. U heeft steeds in Suleymaniyah gewoond, van uw geboorte tot uw vertrek uit Irak op 31/10/2015.

De laatste 4 jaren voor uw vertrek werkte u deeltijds in de horeca en liep u daarnaast nog school. Deze laatste jaren twijfelde u eveneens sterk aan uw religieuze overtuiging. U werd door uw vader verplicht om hem naar de moskee te vergezellen, tegen uw zin. U worstelde steeds meer met de strikte regels waar u zich als moslim aan diende te houden om uw zielenheil veilig te stellen.

U ervaarde een groot verschil in levenswijze tussen wat u omschrijft als christelijke landen enerzijds en moslimlanden anderzijds.

Hierdoor ontstond bij u het idee om zich tot het christendom te bekeren. U gelooft nog in god, maar wil voor uzelf een set leefregels die u makkelijker kan verzoenen met uw persoonlijkheid, een set geloofsrichtlijnen die liberaler zijn dan de naar uw aanvoelen strikte en agressieve regels van de islam.

U informeerde bij een christelijke klasgenoot of een bekering mogelijk was, waarop deze u te kennen gaf dat dit in Suleimaniya onmogelijk was. U besloot het land te verlaten. Op 31/10/2015 verliet u 's ochtends vroeg uw ouderlijke woning en reisde u per vliegtuig naar Turkije. U verbleef er een tweetal weken bij de smokkelaar alvorens de omstandigheden gunstig genoeg waren om in een rubberboot de overtocht naar Griekenland te wagen. U arriveerde in het Griekse Mytilini, waar uw vingerafdrukken werden genomen en u geregistreerd werd. Vanop het Griekse vasteland zette u uw reis verder met behulp van een smokkelaar. U kwam aan in België op 26/11/2015.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten voor: uw identiteitskaart en uw rijbewijs.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u worstelt met uw geloofsovertuiging, en dat u na 4 jaar twijfel besloten heeft om zich te bekeren tot het christendom. Deze bekering is onmogelijk in uw land van herkomst, omwille van de houding van uw vader en omwille van de houding van de maatschappij ten opzichte van bekeerlingen.

Na grondig onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling noch de subsidiaire beschermingsstatus kan toekennen omdat u onvoldoende elementen heeft aangebracht die erop wijzen dat u Irak zou verlaten hebben omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of omwille van het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U baseert uw vrees immers op uw intentie tot bekering naar het christendom. Uw verklaringen aangaande uw motieven voor deze op til zijnde bekering kunnen echter niet overtuigen en getuigen niet van een diepgaande innerlijke reflectie, die toch mag verwacht worden van iemand die dergelijk ingrijpende levensbeschouwelijke transitie doormaakt. Daarenboven dient opgemerkt dat uw verklaringen met betrekking tot uw religieuze overtuiging weinig coherent zijn.

Zo weet u vooreerst niet eenduidig te antwoorden op vragen met betrekking tot uw actuele geloofsovertuiging. Ten overstaan van de DVZ gaf u aanvankelijk nog zonder meer aan dat u soennitische moslim bent (DVZ verklaring rubriek 9), om vervolgens te stellen dat u al enkele jaren overweegt om zich te bekeren tot het christendom, maar dat u nog niet bekeerd bent (DVZ vragenlijst rubriek 3.5). Ook ten overstaan van het CGVS stelde u tijdens uw gehoor aanvankelijk tot dan toe moslim te zijn maar zich te willen bekeren naar het christendom (CG p.2). Gevraagd of u zichzelf al dan niet vooralsnog als moslim beschouwd, gaf u allerminst een verhelderend antwoord, en kwam u na aandringen niet verder dan : "ik wil christen worden" (CG p.2). Er werd u eveneens gevraagd of u nog gelooft in de islam, waarna u zich erg op de vlakte hield en uw antwoorden erg vaag hield (CG p.4), ondermeer door aan te geven: "ik geloof dat de islam ook een geloof is, en het christendom een apart geloof is, maar ik heb een voorkeur voor het christendom". Gevraagd of u nog gelooft in de profeet Mohammed, stelde u nog expliciet: "ik geloof in hem" (CG p.4). Wanneer u later tijdens het gehoor diezelfde vraag nogmaals gesteld werd, verklaarde u: "ja, hij is een profeet. Maar eigenlijk een extreem radicale profeet." (CG p.8). Hierop gevraagd of u nog in de leerstellingen van de islam gelooft, stelde u dan weer verrassend: "Eigenlijk, ik moet daar geen uitspraken over doen. Veel mensen geloven in dat geloof, maar ik geloof er niet". Om te vervolgen met: "neen, ik geloof in het christendom." (Ibid.). Dient dan ook geconcludeerd dat u geen eenduidige verklaringen weet af te leggen over waar u dan precies wel of niet in gelooft, wat de ernst en geloofwaardigheid van uw bekeringsintentie ondergraaft.

De vlotte inwisselbaarheid die de verschillende godsdiensten voor u blijken te hebben (CG p.17), doet verder afbreuk aan de ernst van uw bekeringsintentie en de motieven die aan de basis daarvan liggen. Zo stelde u te moeten kiezen tussen de bestaande godsdiensten, dat god verschillende religies heeft geschapen waartussen de mensen kunnen kiezen (CG p.17). Uit uw verklaringen blijkt dat u daarom voor het christendom kiest, omdat u de indruk heeft dat de christelijke leefregels liberaler en vrijblijvender zijn, en u toch nog de garantie heeft dat u in de hemel kan komen (CGp.8). Uw keuze lijkt dan ook eerder te zijn ingegeven door louter opportunisme, eerder dan een diepgaande persoonlijke reflectie.

Uit uw verklaringen blijkt dat u in de eerste plaats zich wenst te bekeren uit afkeer tegenover de islamitische leefregels (CG p.8, 13, 16), die u als te strikt ervaart. U verwijst hiervoor meermaals naar de 'religieuze mannen' die zich met alle aspecten van uw leven zouden bemoeien (CG p.5, 7). U stelde dat de islam een zwaar geloof is, dat men steeds god moet vrezen en men steeds aan het bidden moet zijn, men geen tijd mag maken voor wereldse zaken zoals muziek en sport (CG p.4-5).

Echter, wanneer u geconfronteerd werd met de vaststelling dat vele moslims op een gematigde manier hun geloof beleven en - bij wijze van voorbeeld - wél aan muziek en sport doen (zeker in Koerdistan en Suleimaniyah in het bijzonder), kon u hier weinig tegen inbrengen, en stelde u slechts dat deze mensen geen goede moslims zijn volgens het geloof (CG p.5), of nog: "wat moet ik daar op zeggen." (CG p.7). Het mag verbazen dat u als voornaamste motief voor uw bekering de strikte interpretatie van de geloofsregels en extremisme binnen de moslingemeenschap aanhaalt (CG p. 4, 6, 7, 8, 14), maar desondanks blijkt geeft van weinig reflectie over de manier waarop veel andere moslims rondom u hun geloof op een minder rigide manier beleven. Dergelijke vaststellingen ondergraven de ernst en geloofwaardigheid van uw bekeringsintentie nog verder, te meer daar u afkomstig bent uit de stad Suleimaniyah, een stad die geboekstaafd staat als de meest liberale, ruimdenkende stad in Irak (zie info toegevoegd).

Verder blijkt uw kennis van het christendom opvallend oppervlakkig, wat eigenaardig is aangezien u reeds 4 jaar zou overwegen om zich te bekeren tot dit geloof. Zo werd u tot tweemaal toe gevraagd wat volgens u de leefregels zijn in het christendom, waarna u niet verder kwam dan aan te geven dat de religieuze mannen zich in het christendom niet bemoeien met je kledij en dat je een hond mag houden en af en toe wijn drinken (CG p.5). Gevraagd naar de zonden volgens het christelijke geloof kon u niet meer aanreiken dan "liegen en overspel", en na enig aandringen nog "stelen en doden (...) ik weet niet meer" (CG p.5). Gevraagd of er nog meer leefregels zijn met betrekking tot relaties, diende u een antwoord schuldig te blijven (CG p.5). U blijkt binnen het christendom de katholieke stroming te verkieszen (G p.15), maar kan deze keus op geen enkele manier toelichten en geeft zelf toe dat u de verschillen tussen de stromingen niet kent (Ibid.). Wanneer gepeild werd naar uw kennis van het christendom gaf u zelf al aan dat u weinig informatie had over het christendom, dat u in het algemeen wel iets wist maar niet in detail (CG p.14), en "ik heb niet dieper ingegaan op het christendom, maar ik ben hier naar de kerk geweest en ik ga les krijgen" (CG p.5). Gevraagd hoe u zich heeft ingelezen, verdiept in het christendom, stelde u veel films te kijken en een groot verschil te zien in de manier waarop mensen in Irak en in het Westen leven (CG p.6). Nogmaals gepeild naar uw informatiekanaal omtrent het christendom toen u nog in Irak verbleef, vermeldde u enkel het internet (CG p.16), wat nog opmerkelijk is gezien u een christelijke klasgenoot had (CG p.15). Van iemand die reeds 4 jaar overweegt om zich te bekeren tot het christendom, mag meer kennis verwacht worden en ook meer inspanning verwacht worden om tot kennis van zijn wens-religie te komen, te meer daar uit uw verklaringen blijkt dat u bij een christelijke klasgenoot en het internet te rade kon gaan om zodoende een geïnformeerde keuze te maken. Dat u arbitrair voor het christendom kiest, 'omdat u geen moslim wilt zijn' en de christelijke leefregels u soepeler lijken, hoewel u slecht op de hoogte blijkt van de implicaties van een bekering tot het Katholicisme, getuigt van weinig oprechtheid en doorleefdheid ten aanzien van uw levensbeschouwelijke overtuiging. Uit uw verklaringen blijkt niet dat uw intentie tot bekering het resultaat is van een ernstige, diepzinnige afweging.

Dient benadrukt dat het louter aanhalen van een intentie om te bekeren op zich onvoldoende is om een ernstig risico op vervolging omwille van die bekering te kunnen vaststellen. Uw verklaringen omtrent uw beweegredenen voor deze intentie tot bekering en uw kennis omtrent uw wens-religie, ondergraven bovendien de ernst en geloofwaardigheid van uw -geplande- bekering.

In bijkomende orde kan nog opgemerkt worden dat u ten overstaan van het CGVS géén concrete vervolgingsfeiten of incidenten aanhaalde die de aanleiding zouden hebben gevormd voor uw vertrek, zelfs niet wanneer u hier expliciet naar gevraagd werd (CG p.12, 13, p.17). De door u daarentegen wel aangehaalde feiten ten overstaan van de DVZ, waarbij u nog melding maakte van een incident met uw vader en ooms (DVZ vragenlijst 3.5), zijn in het licht van voorgaande dan ook weinig geloofwaardig. Verder gaf u tegenover het CGVS aan dat uw familie erg strikt zou zijn wat geloof betreft (CG p.7), doch doorheen uw verklaringen zijn er talrijke elementen die de relativiteit van deze verwijzing onderstrepen. Zo blijkt u niet te weten of uw zus, die niet meer in het ouderlijke huis woont, al dan niet naar de moskee gaat (CG p.3). Van uw vader weet u evenmin of hij overdag al dan niet voor het gebed naar de moskee gaat (CG p.3). Wanneer u gevraagd werd wanneer de laatste feestdag voor de moslims was moest u het antwoord schuldig blijven, wat evenmin getuigt van de strenge islamitische discipline waarin u verklaarde te zijn opgevoed (CG p.4). Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u de laatste 4 jaar voor uw vertrek - u woonde toen onder het ouderlijke dak - tewerkgesteld was in de horeca, waar u soms zelfs alcoholische dranken schonk (CG p.3, p.7-8, 10). Volgens uw verklaringen wist uw vader waar u werkte, maar kwam hij er niet achter dat u er ook alcohol serveerde, wat weinig aannemelijk is gezien het een bekende horecazaak was en de feestdagen waarop alcohol geschonken werd, populair waren (CG p.7-8).

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Uw identiteitskaart en rijbewijs bevatten uitsluitend identiteitsgegevens, die hier echter niet betwist worden.

Daarnaast kan u evenmin de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, worden toegekend. Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de actuele toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij bepaalde Iraakse grootsteden worden getroffen. Daarenboven blijkt het geweldsniveau en de impact van het geweld regionaal erg verschillend te zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Suleymaniyah te worden beoordeeld.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in de vier noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), nog steeds significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. De Kurdistan Region of Iraq (KRI) regio kent een zekere mate van stabiliteit, sociale cohesie en efficiënt optredende veiligheidsdiensten. Uit dezelfde informatie blijkt bovendien dat deze regio grotendeels ontsnapt aan het geweld dat anno 2014-2015 in Irak plaatsvindt. Wat het grondoffensief betreft dat IS sinds juni 2014 in Irak voert, dient opgemerkt te worden dat dit hoofdzakelijk gesitueerd is in Centraal-Irak. De gebieden waar er strijd wordt geleverd tussen de Koerdische peshmerga en de militanten van IS betreffen de zogenaamde betwiste gebieden, waaruit het Iraakse leger zich in juni 2014 massaal had teruggetrokken en waarover de Koerdische peshmerga, in een tegenoffensief tegen IS (eind 2014- begin 2015), opnieuw de militaire controle verwerven. Deze gebieden behoren niet tot de erkende Koerdische Autonome Regio in Noord-Irak, met name de vier noordelijke provincies onder controle van de Koerdische Regionale Regering. Ook bij het offensief dat IS in augustus 2014 inzette in de betwiste gebieden werd de grens van de Koerdische autonome regio niet overschreden.

De aan de gang zijnde gevechten situeren zich aldus uitsluitend in Centraal-Irak. De ISIS-offensieven en peshmerga-tegenoffensieven en het hiermee gepaarde gaande geweld in de Centraal-Iraakse provincies Ninawa, Tamim en Diyala hebben slechts een zeer beperkte impact op de veiligheidssituatie in Noord-Irak. Het terreurgeweld in KRI-gebied is veel minder frequent dan elders in Irak. Er vond de voorbije drie jaar drie grootschalige aanslagen plaats in KRI-gebied, met name in september 2013, in november 2014 en in april 2015. Doelwit van deze aanslagen waren de Koerdische veiligheids- en overheidsdiensten en het Amerikaanse consulaat in Erbil. Bij deze aanslagen vielen een beperkt aantal burgerdoden. Daarnaast vinden er slechts sporadisch kleinschalige en gerichte aanvallen plaats. Deze zeldzame terreurdaden hebben over het algemeen geen burgers als doelwit, maar zijn hoofdzakelijk gericht op overheids- en veiligheidsdiensten. Dit veruiterlijk zich in de grote vluchtelingenstroom naar Noord-Irak. De influx van meer dan 243.000 Syrische vluchtelingen en meer dan een miljoen IDP's uit Centraal-Irak die het IS-offensief ontvluchten, heeft evenwel geen impact op de veiligheidssituatie in de KRI-regio. Met de komst van de honderdduizenden IDP's in de regio werden de veiligheidsmaatregelen in de KRI-regio echter wel verhoogd. Het aantal checkpoints werd en de veiligheidscontroles werden opgevoerd uit vrees voor infiltratie van IS-strijders onder Arabische IDP's.

Naast de wederzijdse wrevel omtrent de verdeling van olie- en andere bodemrijksdommen, zet de onduidelijke toekomst van de zogeheten betwiste gebieden de relaties tussen KRI en de Centraal-Iraakse regering op scherp. Dit heeft evenwel nauwelijks een impact op de veiligheid van de Noord-Iraakse burgerbevolking, zeker niet nu de federale regering de Koerdische troepen nodig heeft in het bestrijden van het gewelddadige IS. Op 25 juli 2015 kwam een einde aan de twee jaar durende wapenstilstand tussen Turkije en de PKK. Sindsdien voert het Turkse leger opnieuw luchtaanvallen uit op PKK-doelwitten in Noord-Irak. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gericht luchtbombardementen op PKK-bases in het bergachtig en dunbevolkt grensgebied met Turkije. Hierbij worden echter soms ook naburige Koerdische dorpen getroffen, waarbij vooral materiële schade aan landbouwgronden en huizen wordt opgetekend. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat het Iraakse noorden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, Najaf, Arbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de Iraakse of Koerdische autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Noord- of Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil en Suleymaniyah thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker beroept zich in een eerste middel op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, artikelen 48/3 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet) en artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Tevens beroept hij zich op een kennelijke beoordelingsfout.

Verzoeker betoogt:

“Dat het in de eerste plaats geenszins opmerkelijk is dat verzoeker niet eenduidig antwoordt op vragen met betrekking tot zijn geloofsovertuiging. Er is namelijk geen eenduidig antwoord voor handen. Op de identiteitskaart van de Heer (S.) staat 'islam' als zijnde zijn geloof en aangezien hij nog geen volwaardige christenen is, leek het hem logisch te antwoorden dat hij moslim was. Dit neemt niet weg dat hij zich niet moslim voelt en zich tot het christendom wenst te bekeren. Het feit dat de Heer (S.) op de vraag 'Wat is uw religie?' in twee stappen antwoord, m.n. : "ik wil me bekeren tot christendom [stap 1], maar tot nu toe was ik moslim [stap 2]" (CGVS gehoorverslag p.2), lijkt dan ook eerder duidelijk gezien de situatie waarin hij zich bevindt;

Dat het evenmin opmerkelijk is dat verzoeker geen nadere uitleg geeft bij de vraag of hij nog in de islam gelooft. Hij stelt namelijk duidelijk dat de islam een geloof is zoals het christendom een ander geloof is. De Heer (S.) bedoelt hiermee dat hij wel beseft dat de islam een geloof is en dat hij de islam, als geloof, respecteert (zoals hij ook de andere geloven respecteert) maar dat hij het christendom verkiest boven de islam; dat niet uit het oog mag worden verloren dat de Heer (S.) nooit van oordeel is geweest dat de islam niet bestaat of dat de Profeet Mohammed niet bestaat, hij kan zich echter niet (meer) thuis vinden in dit geloof en zou zich dus graag tot het christendom willen bekeren;

Dat het bovendien allerm minst "verassend" is dat verzoeker als volgt op de vraag "geloof u nog in de stellingen van de islam?" antwoordt: "Eigenlijk, ik moet daar geen uitspraken over doen. Veel mensen geloven in dat geloof, maar ik geloof er niet in." (CGVS gehoorverslag p.8). Hij antwoordt immers zeer duidelijk op de vraag, namelijk dat hij er niet in gelooft. Het feit dat hij van oordeel is dat het hem niet toekomt om de leerstellingen te beoordelen, verandert niets aan zijn antwoord.”

Verder wijst verzoeker op zijn verklaringen tijdens het gehoor bij het CGVS en doet hij gelden:

“Dat het voornaamste motief van de Heer (S.) om zich te bekeren tot het christendom eerder gelegen is in het feit dat hij zich gevangen voelt in het moslimgeloof in tegenstelling tot de vrijheid die hij zou kunnen vinden in het christendom; dat de Heer (S.) het tevens moeilijk heeft met de strikte leefregels is hiervan slechts een gevolg. Hij erkent zich niet/voelt zich niet thuis in het moslimgeloof en de strikte leefregels wegen dus veel zwaarder door.

Dat het feit dat andere moslims in zijn buurt hun geloof op een minder rigide manier beleven, doet hier geen afbreuk aan. Hij werd opgevoed door een extreem moslimgelovige vader en heeft dus niet de mogelijkheid gekregen om het moslimgeloof op dergelijke manier te beleven; dat de Heer (S.) de strikte leefregels van het moslimgeloof wel zou aanvaarden indien de achterliggende ideologie hem zou aanspreken, maar in casu is dit niet het geval. Hij walgt van de agressiviteit en de gewelddadigheid die volgens hem het moslimgeloof kenmerken; dat het feit dat hij bedreigd werd door zijn eigen familie omwille van het feit dat hij zich wenst te bekeren, tevens de gewelddadigheid aantoont waarvan hij zo'n

afkeer heeft; dat de Heer (S.) aldus niet meer volgens het moslimgeloof wenst te leven, zelfs niet op een gematigde manier. Het is alsof hij elke dag opnieuw tegen zichzelf en tegen god zou moeten liegen aangezien hij zich in het moslimgeloof niet erkent. Hij verkiest het christendom en wenst daarnaar te leven.

Dat bovendien dient vastgesteld te worden dat hoewel een aantal christenen in de stad Suleymaniyah wonen en aanvaard worden, dit niet geldt voor moslims die zich tot het christendom bekeren. In Irak heerst "een algemeen klimaat van intolerantie jegens moslims die zich tot het Christendom bekeren. Zij lopen een grote kans op marginalisatie of om het slachtoffer te worden van geweld vanuit de gemeenschap, de eigen familie of door overheidsfunctionarissen" (cfr. Uitspraak Rechtbank Den Haag (Nederland), 3 oktober 2013, p.4). In de UNHCR Eligibility Guidelines inzake Irak van mei 2012 wordt tevens uitdrukkelijk gesteld dat:

"Christian converts are likely to be in need of international refugee protection in the whole country, including the Kurdistan Region. "

(vrije vertaling: "Christelijke bekeerlingen van het hele land, met inbegrip van de Koerdische Regio, hebben waarschijnlijk nood aan de toekenning van het statuut van vluchteling.")

Dat overigens dient vastgesteld te worden dat de bestreden beslissing geen rekening houdt met de specifieke omstandigheden van de Heer (S.) bij het beoordelen van zijn kennis van het christendom. De Heer (S.) heeft zich inderdaad tijdens zijn laatste 4 jaren geïnformeerd over het christendom en al wat hij las/zag, trok hem aan en heeft hem ook doen beslissen om te vluchten om zijn leven opnieuw te beginnen volgens een godsdienst waarin hij zichzelf erkent en die hem zijn nodige vrijheid toekent. De Heer (S.) was student en werkte tegelijkertijd in de horeca, hij had dus niet veel tijd om zich te verdiepen in het christendom. Tevens moet rekening worden gehouden met het feit dat hij deze opzoeken verborgen moest houden van zijn vader.

Dat zodra de Heer (S.) hier in België aangekomen is, hij zich heeft aangemeld bij de kerk; dat hij meteen contact heeft opgenomen met een pastoor om zoveel mogelijk over het christendom te leren; dat de Heer (S.) ook absoluut niet gedemotiveerd was toen de pastoor, Heer Olivier (D.), hem erop wees dat hij twee jaar les zou moeten volgen vooraleer hij gedoopt zou kunnen worden, integendeel aan het CGVS verklaarde hij zelf: "Ja, dat vond ik heel mooi." (cfr. CGVS gehoorverslag p. 18).

Dat de Heer (D.) zelf verklaard heeft:

"This letter to testify I had the opportunity to meet Ara (S.) five times in order to prepare him to be baptized in the Catholic church. As a muslim, he seemed to really want to convert himself to a new religion because of the events he had to endure in his native muslim country. My impressions about him are really positive and we could have very nice talks about some foundations of our Christian faith. I look forward to meeting him again in order to continue his catechism. "

(vrije vertaling: "Door middel van deze brief wens ik te getuigen dat ik reeds de gelegenheid heb gekregen om Ara (S.) 5 keer te ontmoeten in het kader van zijn voorbereiding op zijn doop in de Katholieke Kerk. Als moslim, ziet het ernaar uit dat hij zich echt wenst te bekeren tot een nieuwe godsdienst omwille van voorafgaandelijke gebeurtenissen in zijn land van herkomst. Ik heb een zeer positieve indruk van hem en we hebben zeer aangename gesprekken over de fundamente van ons Katholiek geloof. Ik kijk ernaar uit hem opnieuw te ontmoeten om zijn catechese verder te zetten.")

Dat hieruit volgt dat de Heer (S.) zich wel degelijk wenst te bekeren tot het christendom; dat op grond van deze verklaring nog moeilijk kan worden voorgehouden dat het hier slechts gaat om "het louter aanhalen van een intentie om [zich] te bekeren" (bestreden beslissing p.2)."

Waar hem wordt verweten dat hij ten overstaan van het CGVS geen concrete vervolgingsfeiten aanhaalde, voert verzoeker aan:

"Terwijl duidelijk enkel gevraagd werd of er reeds vervolgingsfeiten zich hebben voorgedaan voor het vertrek van verzoeker: "Vertel eens, wat heeft u doen beslissen om weg te gaan uit Suleimania?" (CGVS gehoorverslag p. 12), "Wat was de concrete aanleiding voor u om te vertrekken" (CGVS gehoorverslag p. 13), "iets concreet gebeurd, incident voor u het land heeft verlaten?" (CGVS gehoorverslag p. 17); dat de Heer (S.) gevluht is om zich te kunnen bekeren tot het christendom; dat hij nog niet bekeerd was in Irak omdat dit zeer moeilijk (onmogelijk) was; dat er aldus voor zijn vertrek geen reden was om vervolgd te worden; dat men echter niet van een persoon kan verwachten dat hij zijn geloofsovertuiging niet beleeft;"

Verzoeker verwijst in deze naar een arrest van het HvJ. Dat verzoeker voor zijn vertrek niet werd vervolgd is niet relevant. Het staat vast dat hij bij terugkeer naar Irak weldegelijk vervolgd zal worden omwille van zijn bekering tot het christendom. Hij zal gedood worden indien zijn vader en zijn oom kennis krijgen van zijn terugkeer. Bekeerde christenen worden namelijk slecht aanzien in geheel Irak. Het zijn vooral de families die in dit opzicht gevaarlijk zijn. Zij voelen zich vaak verraden en onteerd en doden de bekeerde om de eer van de familie te redden. Verzoeker verwijst in deze naar een bijdrage van Abeer Mohammed en Neil Arun en naar de richtlijnen van UNHCR inzake Irak van 31 mei 2012.

Verzoeker wijst er voorts op dat de Iraakse autoriteiten bovendien geen waarborgen bieden aangezien het rapporteren van zulk geweld leidt tot nog meer geweld vanwege de autoriteiten en politie zelf. Verzoeker verwijst naar een bijdrage van George Thomas.

2.1.2. Verzoeker voert in een tweede middel de schending aan van artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991 en van artikelen 48/4 en 62 van de vreemdelingenwet.

Andermaal verwijzend naar de voormelde richtlijnen van UNHCR, stelt hij dat in zijn hoofde een duidelijk risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet voorhanden is. Het CGVS gaat voorbij aan zijn specifieke situatie, met name aan zijn bekering tot het christendom. Verzoeker verwijst in deze naar een aantal bijdragen en wijst erop dat hij reeds werd bedreigd door zijn vader en zijn oom die lid is van de 'Islamic Union Party'. De noodzaak om verzoeker te beschermen is des te dwingender nu bevestigd wordt dat christelijke bekeerlingen volgens UNHCR in het hele land, met inbegrip van de Koerdische regio, nood hebben aan de toekenning van de vluchtelingenstatus.

2.1.3. Ter staving van zijn betoog, voegt verzoeker de volgende stukken bij het verzoekschrift (rechtsplegingsdossier, stuk 1): een brief van Olivier D. van 4 mei 2016 (bijlage 3), een pamflet van de Islamic Union Party (bijlage 4), een arrest van het HvJ (bijlage 5), een uitspraak van de rechtbank van Den Haag (bijlage 6), een uittreksel uit de richtlijnen van UNHCR inzake Irak van 31 mei 2012 (bijlage 7), een bijdrage uit *Hofstra Law Review* (bijlage 8), een bijdrage van op de website <https://iwpr.net> (bijlage 9) en een bijdrage van de website www.worldwatchmonitor.org (bijlage 10).

2.2. Verweerder legt op 13 september 2016 door middel van een aanvullende nota een update neer van de landeninformatie in het administratief dossier (rechtsplegingsdossier, stuk 8). Het betreft de COI Focus "*Irak, De veiligheidssituatie in de Koerdische Autonome Regio*" van 18 mei 2016.

2.3.1. De door verzoeker aangevoerde middelen worden, omwille van hun onderlinge verwevenheid, samen behandeld.

2.3.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.3.3. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.4. Verzoeker stelt dat hij zijn land en regio van herkomst heeft verlaten en dat hij naar dit land en deze regio niet kan terugkeren ingevolge de wil om zich te bekeren tot het christendom.

Dient in deze vooreerst te worden opgemerkt dat van een asielzoeker die beweert zijn land te hebben verlaten en aldaar een gegronde vrees voor vervolging te koesteren omwille van de wil om zich tot een religie te bekeren, verwacht mag worden dat deze kan uiteenzetten om welke redenen en op welke wijze hij tot het inzicht kwam dat hij zich wenste te bekeren. Eveneens mag worden verwacht dat deze kan uiteenzetten wat de persoonlijke betekenis van een bekering of nieuwe geloofsovertuiging inhoudt. De asielzoeker moet in dit kader gedetailleerde verklaringen kunnen afleggen van zijn algemene kennis van de geloofsleer en de geloofspraktijk en, indien van toepassing, van zijn kennis van de kerkgang en de evangeliseringsactiviteiten. Hij moet blijk kunnen geven van de diepgaande innerlijke reflectie die verwacht mag worden van iemand die zulke ingrijpende levensbeschouwelijke transitie doormaakt. Dit geldt des te meer wanneer de asielzoeker afkomstig is uit een land waar de bekering tot een andere dan de in het land algemeen gangbare geloofsovertuiging, strafbaar en maatschappelijk niet aanvaardbaar is, daar een bekering in die omstandigheden ingrijpende en verstreckende gevolgen heeft voor de asielzoeker.

Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker ongeloofwaardige verklaringen aflegde en niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn uit een dermate strikt religieuze moslimfamilie als hij heden tracht te laten uitschijnen.

Zo legde hij vage en inconsistente verklaringen af over de wijze waarop zijn vader diens religie beleefde. Gevraagd hoe vaak zijn vader de moskee bezocht, antwoordde hij aanvankelijk: *“Elke vrijdag gaat hij naar moskee”*. Onmiddellijk daarna voegde hij echter toe: *“Maar ik denk dat hij werkt op de markt, misschien gaat hij 5 keer per dag naar de moskee, dat weet ik niet. Maar ik weet dat hij om 5 u 's ochtends elke dag naar de moskee vertrekt”*. Even verder gaf hij aan zeker te weten dat zijn vader 5 keer per dag bid doch gaf hij aan niet zeker te weten waar (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.3). Deze verklaringen zijn niet consistent, vaag en lijken eerder gestoeld op vermoedens.

Verder legde verzoeker manifest tegenstrijdige verklaringen af over (de rol van) zijn moeder in de godsdienstbeleving van het gezin. Bij de DVZ ontkende verzoeker een stiefmoeder te hebben, verklaarde hij enkel een biologische moeder te hebben en stelde hij dat zijn moeder in Suleimaniya verbleef (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.13A-13B). Bij het CGVS maakte verzoeker aanvankelijk ook nergens melding van een stiefmoeder en had hij het doorgaans eenvoudigweg over zijn moeder. Hij beweerde daarbij dat zijn moeder van plan was om naar Mekka te gaan en dat zijn moeder zijn broer vijf maal per dag naar de moskee stuurde (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.3). Later tijdens het gehoor bij het CGVS verklaarde verzoeker echter plots dat zijn ouders reeds toen hij een kind was waren gescheiden, dat hij niet wist waar zijn moeder nu is, dat hij zelfs nooit met zijn moeder sprak en dat hij een stiefmoeder heeft (*ibid.*, p.11).

Of zijn zus al dan niet naar de moskee gaat, wist verzoeker evenmin (*ibid.*, p.3).

Daarenboven is het hoegenaamd niet aannemelijk dat verzoekers familie, indien deze werkelijk dermate strikt religieus aangelegd was, zou tolereren dat verzoeker in een restaurant werkte waar (op feestdagen) alcohol werd geserveerd en dat hierom zeer gekend was (*ibid.*, p.7).

Bovendien beweerde verzoeker dat hij strikt religieus werd opgevoed, dat al zijn familieleden praktiserend moslim waren, dat hijzelf jarenlang verplicht naar de moskee diende te gaan en dat hij ook tijdens religieuze feestdagen naar de moskee moest gaan en moest meevieren. Wanneer de laatste islamitische feestdag was, kon hij echter geheel niet aangeven (*ibid.*, p.4).

Verder wordt in de bestreden beslissing terecht vastgesteld dat verzoeker niet in staat bleek een eenduidig antwoord te verstrekken op de vraag met betrekking tot zijn actuele geloofsovertuiging. De motieven dienaangaande luiden als volgt:

“Ten overstaan van de DVZ gaf u aanvankelijk nog zonder meer aan dat u soennitische moslim bent (DVZ verklaring rubriek 9), om vervolgens te stellen dat u al enkele jaren overweegt om zich te bekeren tot het christendom, maar dat u nog niet bekeerd bent (DVZ vragenlijst rubriek 3.5). Ook ten overstaan van het CGVS stelde u tijdens uw gehoor aanvankelijk tot dan toe moslim te zijn maar zich te willen bekeren naar het christendom (CG p.2). Gevraagd of u zichzelf al dan niet vooralsnog als moslim beschouwd, gaf u allerminst een verhelderend antwoord, en kwam u na aandringen niet verder dan : “ik wil christen worden” (CG p.2).”

Verzoeker slaagt er niet in deze motieven te ontcrachten. De verwijzing naar hetgeen gesteld wordt op zijn identiteitskaart is in deze immers niet dienstig nu er duidelijk gepolst werd naar zijn eigen, innerlijke gevoel en overtuiging. Aanvankelijk gaf verzoeker namelijk aan dat hij zich wilde bekeren tot het christendom doch tot nu toe moslim was. Daarna werd er gevraagd: *“u beschouwt zichzelf momenteel nog steeds als moslim?”*. Verzoeker antwoordde vervolgens naast de kwestie en verwees naar zijn identiteitskaart. Hierop werd gevraagd: *“maar intussen bent u hier in België. Hoe voelt u zich?”*, waarop hij aangaf zich tot het christendom te willen bekeren. Nogmaals gevraagd of hij zich de dag van vandaag nog als moslim beschouwde of niet, kwam hij andermaal niet verder dan aan te geven dat hij christen wilde worden (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.2). Het was geenszins onredelijk om van verzoeker te verwachten dat hij eenduidig zou kunnen aangeven of hij zichzelf al dan niet nog steeds als moslim beschouwde.

Evenmin was het onredelijk om te verwachten dat hij duidelijk zou kunnen aangeven of hij al dan niet nog geloofde in de (leerstellingen van de) islam. Desalniettemin bleek hij hiertoe niet in staat. Hieromtrent wordt in de bestreden beslissing met reden gesteld:

“Er werd u eveneens gevraagd of u nog gelooft in de islam, waarna u zich erg op de vlakte hield en uw antwoorden erg vaag hield (CG p.4), ondermeer door aan te geven: “ik geloof dat de islam ook een geloof is, en het christendom een apart geloof is, maar ik heb een voorkeur voor het christendom”. Gevraagd of u nog gelooft in de profeet Mohammed, stelde u nog expliciet: “ik geloof in hem” (CG p.4). Wanneer u later tijdens het gehoor diezelfde vraag nogmaals gesteld werd, verklaarde u: “ja, hij is een profeet. Maar eigenlijk een extreem radicale profeet. “ (CG p.8). Hierop gevraagd of u nog in de leerstellingen van de islam gelooft, stelde u dan weer verrassend: “Eigenlijk, ik moet daar geen

uitspraken over doen. Veel mensen geloven in dat geloof, maar ik geloof er niet". Om te vervolgen met: "neen, ik geloof in het christendom." (Ibid.). Dient dan ook geconcludeerd dat u geen eenduidige verklaringen weet af te leggen over waar u dan precies wel of niet in gelooft, wat de ernst en geloofwaardigheid van uw bekeringsintentie ondergraaft."

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Hij komt in wezen immers niet verder dan een loutere herhaling van zijn eerdere gezegden en tot een betwisting van de gevolgtrekkingen die het CGVS hieraan verbindt. Hiermee doet hij geenszins afbreuk aan de terechte vaststelling dat zijn antwoorden erg vaag waren en hij op de vlakte bleef wanneer hem gevraagd werd of hij zichzelf nog kon vinden in de (leerstellingen van de) islam.

Verzoeker laat de bestreden beslissing voorts geheel onverlet waar gemotiveerd wordt:

"De vlotte inwisselbaarheid die de verschillende godsdiensten voor u blijken te hebben (CG p.17), doet verder afbreuk aan de ernst van uw bekeringsintentie en de motieven die aan de basis daarvan liggen. Zo stelde u te moeten kiezen tussen de bestaande godsdiensten, dat god verschillende religies heeft geschapen waartussen de mensen kunnen kiezen (CG p.17). Uit uw verklaringen blijkt dat u daarom voor het christendom kiest, omdat u de indruk heeft dat de christelijke leefregels liberaler en vrijblijvender zijn, en u toch nog de garantie heeft dat u in de hemel kan komen (CGp.8). Uw keuze lijkt dan ook eerder te zijn ingegeven door louter opportunisme, eerder dan een diepgaande persoonlijke reflectie."

De voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien zij niet dienstig worden aangevochten, onverminderd overeind.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing met reden gemotiveerd:

"Uit uw verklaringen blijkt dat u in de eerste plaats zich wenst te bekeren uit afkeer tegenover de islamitische leefregels (CG p.8, 13, 16), die u als te strikt ervaart. U verwijst hiervoor meermaals naar de 'religieuze mannen' die zich met alle aspecten van uw leven zouden bemoeien (CG p.5, 7). U stelde dat de islam een zwaar geloof is, dat men steeds god moet vrezen en men steeds aan het bidden moet zijn, men geen tijd mag maken voor wereldse zaken zoals muziek en sport (CG p.4-5). Echter, wanneer u geconfronteerd werd met de vaststelling dat vele moslims op een gematigde manier hun geloof beleven en - bij wijze van voorbeeld - wél aan muziek en sport doen (zeker in Koerdistan en Suleimaniyah in het bijzonder), kon u hier weinig tegen inbrengen, en stelde u slechts dat deze mensen geen goede moslims zijn volgens het geloof (CG p.5), of nog: "wat moet ik daar op zeggen." (CG p.7). Het mag verbazen dat u als voornaamste motief voor uw bekering de strikte interpretatie van de geloofsregels en extremisme binnen de moslimgemeenschap aanhaalt (CG p. 4, 6, 7, 8, 14), maar desondanks blijkt geeft van weinig reflectie over de manier waarop veel andere moslims rondom u hun geloof op een minder rigide manier beleven. Dergelijke vaststellingen ondergraven de ernst en geloofwaardigheid van uw bekeringsintentie nog verder, te meer daar u afkomstig bent uit de stad Suleimaniyah, een stad die geboekstaafd staat als de meest liberale, ruimdenkende stad in Irak (zie info toegevoegd)."

Verzoeker slaagt er niet in deze motieven te weerleggen. Integendeel geeft hij in het onderhavige verzoekschrift andermaal blijf ban een totaal gebrek aan reflectie over de wijze waarop andere moslims rond hem hun geloof klaarblijkelijk op een minder rigide wijze konden beleven. Tekenend in dit kader is de verklaring dat het gehele moslimgeloof zou worden gekenmerkt door agressiviteit en gewelddadigheid. Dat verzoeker zelf strikt werd opgevoed kan zijn gebrek aan reflectie voorts geenszins verklaren aangezien uit de informatie in het administratief dossier (map 'landeninformatie') en verzoekers eigen verklaringen duidelijk blijkt dat er in Suleimaniya veel moslims zijn die hun geloof op een gematigdere manier belijden en verzoeker dit bovendien duidelijk kon waarnemen in het kader van zijn beroepsuitoefening (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.7-8).

Verder bleek verzoeker tijdens het gehoor bij het CGVS slechts een gebrekkige kennis te vertonen van het christendom en kon hij niet concreet en precies aangeven waarop hij zich tot deze religie zou wensen te bekeren. In dit kader wordt in de bestreden beslissing terecht gemotiveerd:

"Verder blijkt uw kennis van het christendom opvallend oppervlakkig, wat eigenaardig is aangezien u reeds 4 jaar zou overwegen om zich te bekeren tot dit geloof. Zo werd u tot tweemaal toe gevraagd wat volgens u de leefregels zijn in het christendom, waarna u niet verder kwam dan aan te geven dat de religieuze mannen zich in het christendom niet bemoeien met je kledij en dat je een hond mag houden en af en toe wijn drinken (CG p.5). Gevraagd naar de zonden volgens het christelijke geloof kon u niet meer aanreiken dan "liegen en overspel", en na enig aandringen nog "stelen en doden (...) ik weet niet meer" (CG p.5). Gevraagd of er nog meer leefregels zijn met betrekking tot relaties, diende u een antwoord schuldig te blijven (CG p.5). U blijkt binnen het christendom de katholieke stroming te verkiezen (G p.15), maar kan deze keus op geen enkele manier toelichten en geeft zelf toe dat u de verschillen tussen de stromingen niet kent (Ibid.)."

Wanneer gepeild werd naar uw kennis van het christendom gaf u zelf al aan dat u weinig informatie had over het christendom, dat u in het algemeen wel iets wist maar niet in detail (CG p.14), en "ik heb niet dieper ingegaan op het christendom, maar ik ben hier naar de kerk geweest en ik ga les krijgen" (CG p.5). Gevraagd hoe u zich heeft ingelezen, verdiept in het christendom, stelde u veel films te kijken en een groot verschil te zien in de manier waarop mensen in Irak en in het Westen leven (CG p.6). Nogmaals gepeild naar uw informatiekanaal omtrent het christendom toen u nog in Irak verbleef, vermeldde u enkel het internet (CG p.16), wat nog opmerkelijk is gezien u een christelijke klasgenoot had (CG p.15). Van iemand die reeds 4 jaar overweegt om zich te bekeren tot het christendom, mag meer kennis verwacht worden en ook meer inspanning verwacht worden om tot kennis van zijn wens-religie te komen, te meer daar uit uw verklaringen blijkt dat u bij een christelijke klasgenoot en het internet te rade kon gaan om zodoende een geïnformeerde keuze te maken. Dat u arbitrair voor het christendom kiest, 'omdat u geen moslim wilt zijn' en de christelijke leefregels u soepeler lijken, hoewel u slecht op de hoogte blijkt van de implicaties van een bekering tot het Katholicisme, getuigt van weinig oprechtheid en doorleefdheid ten aanzien van uw levensbeschouwelijke overtuiging. Uit uw verklaringen blijkt niet dat uw intentie tot bekering het resultaat is van een ernstige, diepzinnige afweging."

Verzoeker tracht de voormelde vaststellingen ten onrechte te vergoelijken. Hij had blijkens de voormelde verklaringen immers wel degelijk de mogelijkheid om zich, doorheen de contacten met zijn christelijke klasgenoot en via het internet, nader te verdiepen in de godsdienst waartoe hij zich beweerdelijk wilde bekeren. Dat hij hiertoe in vier jaar tijd niet geslaagd zou zijn, is dan ook hoegenaamd niet aannemelijk. Bijkomend kan in dit kader overigens worden opgemerkt dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde over zijn kerkbezoek(en) in Suleimaniya. In de vragenlijst stelde hij: *"Ik ben in Suleimani verschillende keren naar de kerk gegaan"* (administratief dossier, vragenlijst, nr.3.5.). Bij het CGVS maakte hij, wanneer er gevraagd werd naar de stappen die hij ondernam om zich te bekeren, echter slechts melding van één kerkbezoek (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.15).

Bovendien wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

"In bijkomende orde kan nog opgemerkt worden dat u ten overstaan van het CGVS géén concrete vervolgingsfeiten of incidenten aanhaalde die de aanleiding zouden hebben gevormd voor uw vertrek, zelfs niet wanneer u hier expliciet naar gevraagd werd (CG p.12, 13, p.17). De door u daarentegen wel aangehaalde feiten ten overstaan van de DVZ, waarbij u nog melding maakte van een incident met uw vader en ooms (DVZ vragenlijst 3.5), zijn in het licht van voorgaande dan ook weinig geloofwaardig."

Verzoeker tracht de omissie in zijn verklaringen bij het CGVS ten onrechte te vergoelijken door te stellen dat hiernaar niet rechtstreeks werd gevraagd. Het incident waarbij zijn vader hem zou hebben geslagen en hem samen met zijn ooms zou hebben bedreigd, situeerde zich blijkens de gezegden in de vragenlijst immers weldegelijk voor verzoekers vertrek uit Irak (administratief dossier, vragenlijst, nr.3.5.). Redelijkerwijze kon bovendien worden verwacht dat verzoeker ook de problemen die hij in Turkije zou hebben gekend met zijn vader en zijn ooms, zeker nu hij hierop in het verzoekschrift meermaals de nadruk tracht te vestigen, spontaan zou hebben vermeld bij het CGVS. Minstens kon worden verwacht dat hij dit zou hebben gedaan wanneer aan het einde van het gehoor gevraagd werd: *"is er nog iets onbesproken, iets dat u graag wilt toevoegen"* en wanneer hij de kans kreeg om nog iets toe te voegen aan zijn relaas. Verzoeker deed dit echter niet (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.18).

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat de door verzoeker aangehaalde intentie op zich te bekeren zou zijn ingegeven door een oprechte en diepgewortelde geloofsovertuiging. Bijgevolg dient te worden besloten dat verzoeker om louter opportunistische redenen verklaart zich te willen bekeren. Het louter aanhalen van voormelde intentie is bijgevolg geenszins voldoende om in zijn hoofde het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging aan te tonen.

De documenten in het administratief dossier (map 'documenten') hebben betrekking op verzoekers identiteit doch bevatten geen gegevens die aan het voorgaande afbreuk zouden kunnen doen.

De stukken bij het verzoekschrift zijn evenmin van die aard dat zij het voorgaande kunnen ontcrachten (rechtspiegingsdossier, stuk 1).

De brief van parochie-assistent Olivier D. (bijlage 3) vertoont een gesolliciteerd karakter. Bovendien kunnen verzoekers gedragingen en verklaringen ten overstaan van voornoemd persoon eveneens zijn ingegeven door opportunisme.

Uit het pamflet van de "Islamic Union Party" kan geenszins worden afgeleid dat de hierop afgebeelde persoon enige (familiale) band zou vertonen met verzoeker (bijlage 4).

Evenmin kan, gelet op het voorgaande, hieruit worden afgeleid dat verzoeker problemen zou dreigen te ondervinden met deze persoon.

De overige stukken bij het verzoekschrift betreffen rechtspraak en algemene informatie die geen betrekking hebben op verzoekers persoon (bijlagen 5-10). Deze stukken kunnen geenszins volstaan om aan te tonen dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land en regio daadwerkelijk zou dreigen te worden gevisieerd en vervolgd. Verzoeker dient dit *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, manifest in gebreke.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.5. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie zoals neergelegd door verweerder (rechtsplegingsdossier, stuk 8) en zoals opgenomen in het administratief dossier (map 'landeninformatie'), die door verzoeker overigens niet wordt weerlegd of betwist, blijkt verder genoegzaam dat de situatie in verzoekers regio van herkomst in het Noorden van Irak geenszins van die aard is dat zij beantwoordt aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Tevens blijkt hieruit dat deze regio door verzoeker op een veilige wijze kan worden bereikt.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf oktober tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS